

«—Σένωρ, υπέλαβεν ὁ Διέγος Μενδεῖος, δὲν ἀγνοῶ ὅτι οἱ περιστοιχοῦντες ἡμᾶς κινδυνολογοῦν ἀνώτεροι πάσης ἐξηγήσεως· ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν εἰς Ἰσπανίαν διάβασιν ἐπὶ τοιοῦτου ἀκατίου, ἡ ἐπιχείρησις οὐ μόνον δύσκολός ἐστιν, ἀλλὰ δεκτείνουμαι ὅτι καὶ ἀδύνατος διότι ἀνάγκη νὰ διαπλέσῃ τις κόλπον τεσσαράκοντα λευγῶν, καὶ νὰ διέλθῃ μεταξὺ νήσων, ἐνθα ἡ θάλασσα εἰς διηνεκῇ εὐρίσκεται σάλαν καὶ αὐδέπατε γαληνίωσα. Οὐδένα οἶδα συγκατανεύοντα νὰ υποβληθῇ εἰς τὰς περιπετείας τοσοῦτον κινδυνώδους διάπλου.»

τὴν διακινδυνεύω τὴν ζωὴν μου ὑπὲρ Σοῦ, ὡς πολλάκις τοῦτο ἐπραΐξα.»

«Ὁ Ναύαρχος προσδέχθη τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνδρείου Μενδεῖου· οὐδέποτε ἀθῶα κινδυνώδεια ἐπραΐσθη διὰ μεγαλητέρας γενναιότητος καὶ ἀρροσιότητος.

Συγκαταστάντας τὴν ἐπαύριον τοῦ πληρώματος, ὁ Κολόμβος μετὰ τῇ ραυτῇ ἐξέβηκεν εἰς τὸ μέσον τὴν συμπεφωνημένην πρίτσαν. Ἐκείντος ἀπερνήθη, κερύττων ὅτι παρανοεῖ ἐπιχειρήσεις ἣν ὁ ἔσχατος τῶν παραλογισμῶν. Τότε ὁ Διέγος Μενδεῖος προ-

Ἀπόβασις τοῦ Κολόμβου εἰς τὴν νῆσον Σάττιραν.

Ἀποδοχή τοῦ Κολόμβου ἐκὸ Φερδινάνδου καὶ Ἰουβέλλας.

«Ὁ Κολόμβος δὲν ἀπεκρίθη μὲν εἰς ταῦτα, ἀλλὰ τὰ βλέμματα καὶ αὐτὴ ἡ σιωπὴ τοῦ ἀπέδειξαν προφανῶς εἰς τὸν Μενδεῖον, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ ἀνθρωπος, ὃν εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ Ναύαρχος. Ἐπαναλαβὼν λοιπὸν εἶπε πρὸς τὸν Κολόμβον ὁ Σένωρ, διεκινδύνευσά πολλαῖς τὴν ζωὴν μου ἵνα ὑπηρετήσω Σοῦ καὶ πόσω τοὺς ἀτυχεῖς συμπλωτῆράς μου, καὶ ὁ Θεὸς ἄγχι τοῦδε διαφυλάξῃ μὲ, ὡς διὰ θαύματος. Ἀλλ' ὅμως ὑπάρχουσι πολλοὶ δυσηρεστοί, διὰ ταινόμενοι ὅτι ἡ ἐξουχότης Σοῦ ἐμπιστεύεται ἐμοὶ πάσας τὰς ἐκστρατείας, ἐνθα τιμῇ ἀπάκτις ὑπάρχει, ὅτε καὶ πᾶς ἄλλος ἠδύνατο ὁσαύτως νὰ ἐκτελέσῃ ταῦτας, ὥσπερ καὶ ἐγώ. Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ εὐνοεσθῇς ὡς συνανοήσας ἅπαν τὸ πλῆρωμα προτείνω αὐτῷ τὴν νέαν ἐπιχείρησιν. Καὶ ἐάν μὲν ἰστίου τοῦ, εἰσεβῇς ζωστρηεῖς διὰ τε ἐκυτὸν τις προθύμως ἀναδεχθῇ ταύτην, καὶ τοὶ ἀμφοτέρω καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ μέλλοντα νὰ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὸν διάπλου, ὁσαύτως δὲ καὶ ἐξ Ἰνδούς. πάντες ἀποπειρηθῶσι, τότε ἐγὼ ἀναδεχόμενος αὐ-

τὴν εἰς τὸ μέσον, «Σένωρ, εἶπε, δὲν ἔχω εἰμὴ μίαν ζωὴν ν' ἀπολέσω. Πρόθυμος ὅμως εἰμὶ νὰ διακινδυνεύω αὐτὴν ὑπὲρ τε τῆς σῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἐνταχθῆ παρόντων. Περιδίδωμαι εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐδέποτε ἐγκαταλιπόντος με εἰς ἄλλας περιστάσεις.»

«Ὁ Κολόμβος ἐγκαταλείπει ἡσπασθῆ διὰ τὸν γανναῖον ταύτην, ὅστις ἔργισε περὶ τὸν πρῶτον τῆς ἐκστρατείας. Ἀνελάμψε τὸ ἀκάτιον ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, πρὸς τὸν πρῶτον εἰς τὸ εὐθραϊστοῦ τοῦτο σκάφος, προσηλῶσε σπινθὶς ἐκαστέρωθεν ἵνα ἐμποδίζηται ἡ εἰσέλευσις τῆς θαλάσσης ὑπεράνωθεν τῶν τοίχων αὐτοῦ, τὸ ἐπέχρισε δὲ ἀσφάλτου, καὶ στικρίζας ἐν αὐτῷ ἱστὸν μετὰ τοῦ ἱστίου τοῦ, εἰσεβῇς ζωστρηεῖς διὰ τε ἐκυτὸν καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ μέλλοντα νὰ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὸν διάπλου, ὁσαύτως δὲ καὶ ἐξ Ἰνδούς.

«Συγχρόνως δὲ ὁ Κολόμβος ἔγραψεν ἐπιστολὴν